

NOSTRES BELLS PAISSATGES

LA JOIA DE NOSTRA VILA

SOLTERRA

¡Si n'es d'alta!

*Montanya regalada de ma pàtria volguda,
altiu gegant que guardes els pobles del entorn,
a ta cimalla pujo sense cap més ajuda
que l'ànsia que m'inspira veure apuntar el jorn.*

*Des d'eixa serra aspriva veig de La Guilleria
els pobles que s'estenen d'Amer fins al Montseny
i'l Ter que, rondinaire, va fent sa llarga via
ab salts i giragonces com home sense seny.*

*De ma vileta aimada l'alt campanar oviro,
les fonts i les vernedes, ubagues i toçals
Ab tan alegre vista m'encanto i fins deliro
pensant en l'infantesa, el temps que no té iguals.*

*Veig una hermita vella d'Osor en la collada
ahont hi te'l seu trono la Mare del bon Deu,
Regina Sobirana d'aquella vall aimada
que serva engelosida allò que tant m'atreu.*

*També veig Espinelves, Cerdans, Lloret Selvatje,
de Sau la vila nova, d'Anglès els indrets belis,
al dret de Sant Hilari, Patró'l vell hermitatje,
Vallors i La Sellera i'ls rasos de Bancells.*

*En tant que ab eixa vista m'esbarjo en tal montanya
l'astre del dia'm deixa, solet i en la foscó;
llavors guio mos passos envers ma hùmil cabanya
ahont passo la nit tota plè d'anyorança'l cor.*

ANTÓN BUSQUETS I PUNSET

15 d'Abril de 1893

(*) Plaunos reproduir aquest assaig literari, escrit quan l'autor comptava setze anys d'edat, i'l primer que puçlicà per cert en la nostra anyorada revista «Lo Teatro Regional», de la que'n fou decidit col·laborador.—La Direcció.

Els cantors de la vida

Mossén Cinto Verdaguer

Jacinto Verdaguer i Santaló, el poeta més gran de la nostra terra, va nèixer a Folgaroles (Vich) a l'any 1845. Des de l'edat de 6 anys el seu instint ja evocava una forta inclinació vers al culte religiós; la seva fal·lera fou constantment poguer comprar tota mena de objectes de joguina que simbolitzessin al diví art. Als 15 anys ja estudiava la gramàtica llatina al Seminari de Vich. Mn. Cinto fou un sacerdot exemplar, de virtuts sanes i mai prou lloades. També obtení varis premis en els Jocs Florals. En 1877 fou proclamat mestre en Gai Saber, essent-li premiat a la vegada l'incomensurable poema *Atlántida*; també escrigué la llegenda *Canigó*, i entre altres treballs: *Monserrat*, *Idilis i Cants Místics*, *La Mellor Corona*, *Flors de Calvari*, *Roser de tot l'any*, *Flors de Maria*, *Rondalles*, *Dietari de un Pel·legrí a terra Santa etc.*, etc., donant idea concisa del seu art personalíssim impregnat del més pur i refinat sentiment místic, força espiritual i sana clarividència, qui feien de Mn. Cinto a més de un sèr humà, un ànima santa. Després de un sens fi de desganyys i amargors que feren cruenta la seva vida, fent a l'ensens més perdurable la seva bona memòria, morí allunyat de tot bullici humà i a plena natura a la Villa Joana de Vallvidrera (Barcelona) a l'any 1902.

S. FOLCH I PAGÈS

Un bateig

I

*Avui a prop de casa
hi hagut un gran bateig;
han batejat un àngel,
sembla que encare'l veig.
Quan pel carrer passava
la comitiva—tot somrient
nois i noies del barri
señuint cridaven—alegrament:*